

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Med udgangspunkt i Folketingets Socialudvalgs beretning af 15. maj 1996 om brugernes fri leverandørvalg ved anskaffelse af særligt personlige hjælpemidler foreslås i nærværende lovforslag en model for ydelse af særligt personlige hjælpemidler.

Lovforslaget tilsigter at sikre brugerne af de i forslaget anførte særligt personlige hjælpemidler mulighed for selv at vælge leverandør, samtidig med at kommunernes mulighed for at indgå leverandøraftaler opretholdes. I de tilfælde, hvor brugeren af særligt personlige hjælpemidler vælger en anden leverandør end den leverandør kommunen har indgået aftale med, kan brugeren få refunderet et beløb svarende til den udgift kommunen ville have haft ved at købe hjælpemidlet hos sin egen leverandør. Hvis kommunen ikke har indgået en leverandøraftale, har brugeren frit leverandørvalg.

Formålet er endvidere at sikre brugerne indflydelse på, hvilke krav kommunerne skal stille til indholdet i leverandøraftaler, herunder krav til f.eks. kvalitet, forsyningsikkerhed, forhandlernet m.v.

Særligt for så vidt angår ortopædisk fodtøj bemærkes, at det er hensigten, at kommunen fortsat alene skal yde støtte til udgifter, der ligger udover, hvad almindelige sko koster, jf. bekendtgørelse nr. 303 af 10. juni 1988 § 13, stk. 2.

Det forudsættes, at socialministeren i medfør af den nugældende § 58, stk. 2, efter forslaget § 58, stk. 4, – for så vidt angår de særligt personlige hjælpemidler – kan fastsætte regler om udskiftningsintervaller og reparationsudgifter, herunder i hvilket omfang brugeren selv skal betale reparationsudgifter for hjælpemidler som pågældende selv indkøber.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes at indebære årlige merudgifter på ca. 76 mill. kr i forhold til en situation med kommunal licitation uden mulighed for kompenseret frit valg for brugeren. Skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed, da det er umuligt at forudsige mulighederne for kommunale prisaftaler. Der er i

skønnet ikke taget højde for de mulige merudgifter som følge af øget administration.

For kommunerne vil der, især i en overgangsperiode, i forbindelse med inddragelse af repræsentanter for brugerne i udarbejdelsen af kravspecifikationerne, være en øget administrativ belastning.

Endvidere vil der for kommunerne, i de tilfælde hvor en bruger vælger at få refunderet et beløb, være en øget administrativ belastning, idet kommunen i samarbejde med leverandøren skal foretage en konkret beregning af, hvad det pågældende hjælpemiddel ville have kostet hos kommunens leverandør. Dette må forventes at medføre merudgifter for kommunen.

Det skal bemærkes, at nærværende lovforslag ikke har været forhandlet med de kommunale parter.

Kompensationen til (amts)-kommunerne vil efter DUT-reglerne tage udgangspunkt i den aktuelle udnyttelse af muligheden for at indgå leverandøraftaler.

Erhvervs- og miljømæssige konsekvenser

Forslaget kan ikke udelukkes at have erhvervmæssige konsekvenser, særligt for så vidt angår antallet af hjælpemiddelleverandører.

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Forhold til EU-retten

I de tilfælde, hvor kommunens indkøb af hjælpemidler overstiger den i EU's direktiv om vareindkøb fastsatte tærskelværdi, vil kommunen være forpligtet til at foretage EU-udbud.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Første punktum i stk. 2 svarer til § 4, stk. 2, i hjælpemiddelbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 303 af 10. juni 1988) og fastslår, at kommunerne kan sikre hjælpemiddelforsyningen ved at indgå aftaler med leverandører.